

fot. Anna Rezuliak, KFP/FPFF

Gdynia

Gdynia
City Guide app

Member of
the Creative Cities Network

fot. FOTOTEKA

fototeka.fn.org.pl

WYTWÓRNI FILMÓW
DOCUMENTALNYCH
I FABULARNYCH

FINA

GDYNIA KOCHA FILM, FILM KOCHA GDYNIĘ

Od 2021 r. Gdynia należy do Sieci Miast Kreatywnych UNESCO jako Miasto Filmu. Stało się tak za sprawą organizowanego tutaj od 1987 r. prestiżowego Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych (odbywającego się wcześniej w Gdańsku). Jednak „miasto z morza i marzeń” od samych swych początków miało szczęście do kamery i kina. W dwudziestolecie międzywojennym dynamicznie rozwijająca się morska stolica Rzeczypospolitej stanowiła inspirację dla powstających filmów. Duma z budowanego polskiego portu aż biła z ekranu, chwalono etos oficerów Marynarki Wojennej, poruszano także mroczne tematy, takie jak handel żywym towarem.

Po II wojnie światowej filmowcy nadal doceniali fenomen gdyńskiego krajobrazu. To tu Zbigniew Cybulski był trenerem pływania na basenach Polanki Redłowskiej, to tu popisem tenisowych umiejętności próbował skraść serce pięknej dziewczyny. Nie zabrakło też kina akcji i mrozących krew w żyłach scen kina noir ze Stanisławem Mikulskim w roli głównej. Z kolei Wiesław Gołas w rozslonecznionych gdyńskich plenerach oraz na transatlantyku „Batory” poszukiwał żony,

a odpływających z Nabrzeża Francuskiego Pawlaka, Kargula i ich wnuczkę Anię czule żegnała rodzina. A ktoś nie kocha „Stawki większej niż życie”? To dla niej Gdynia przedzierzgnęła się w białe klify angielskiego Dover, autostradę na francuskim Łazurowym Wybrzeżu, a nawet egzotyczny Stambuł. Na srebrnym ekranie uwieczniono także dramat Grudnia 1970 r.

A dziś? Filmy i seriale tworzone w Gdyni nadal pokazują piękno nadmorskiego miasta, dostarczając widzom rozrywki, i są oglądane na całym świecie. Nie zapomnijmy jednak, że także tutaj spełniają się marzenia o tworzeniu filmów, a później o zdobywaniu za nie nagród. Przez cały rok mieszkańców przyciąga Gdynskie Centrum Filmowe imienia Leszka Kopcia, a we wrześniu, podczas Festiwalu, Gdynia zamienia się w małe Hollywood. To wielkie święto kina przyciąga rzesze kinomanów z całej Polski, a szum fal i krzyk mew stały się już nieodłącznym tłem tego wydarzenia.

Gdynia to także sławne aktorki. Tu przyszła na świat Anna Przybylska, a swoje „miejsce na ziemi” znalazła Katarzyna Figura. Najwyższy zatem czas na Gdynskie Szlaki Filmowe. Odkrywaj je z nami!

Po odlocie maszyny parę mężczyzn wybiega z kościoła z krzyżem, który zostaje umieszczony na drzwiach z ciałem; następnie mieszkańcy kontynuują swój marsz.

Wyniesienie krzyża z kościoła i umieszczenie go na drzwiach faktycznie miały miejsce i zostały nakręcone w autentycznym plenerze. Natomiast ostrzał demonstrantów ze śmigłowca jest oparty na zeznaniach świadków dotyczących innych miejsc Gdyni.

Inne filmy kręcone w tym miejscu: **Skarb kapitana Martensa** **Aż po sufit** **Zatoka szpiegów** (okolicie plebani Bazyliki)

fot. Maria Gąsecka

1 Plac Grunwaldzki

(Gdynskie Centrum Filmowe, Teatr Muzyczny, Hotel Mercure, Fotel Kinomana)

znajdziesz się w filmowym sercu Gdyni. Tworzą je:

Gdynskie Centrum Filmowe imienia Leszka Kopcia, otwarte w 2015 r., oferuje dostęp do kultury, edukacji i rozrywki związanej z wartościowym kinem. Ma trzy sale kinowe o nazwach dawnych gdyńskich kin: Warszawa, Goplana i Morskie Oko. Ulokowano je przy Placu Grunwaldzkim, w budynku o charakterystycznej, monolitycznej bryle i białej, szklanej elewacji.

W budynku mieszczą się także Gdyniska Szkoła Filmowa oraz Pomorska Fundacja Filmowa w Gdyni. GSF działa od 2010 r. Jest pierwszą i jedyną w północnej Polsce niekomercyjną placówką kształcącą na Wydziale Reżyserii. Filmy kilku jej absolwentów zdobyły już międzynarodowe nagrody. Pomorska Fundacja Filmowa w Gdyni jest producentem i organizatorem prestiżowego Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych.

Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej działa od 1958 r. Swoją obecną siedzibę uzyskał w 1979 r. i jest największym teatrem muzycznym w Polsce. Na czas Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych zamienia się w festiwalowe centrum, przez organizatorów nazywane festiwalowym pałacem. Odbywają się tu: otwarcie Festiwalu, premierowe pokazy filmów Konkursu

fot. Anna Bobrowska, KFP/FPFF

Głównego oraz gala wręczenia nagród, w tym Złotych Lwów.

Fotel Kinomana stoi dumnie w Parku Rady Europy, między Teatrem Muzycznym a Skwerem Kościuszki. Odsłonięty w 1999 r. pomnik cały czas się „rozwija” – co roku powiększa się o nowy kadr filmowej taśmy, na którym uwieczniony jest tytuł zwycięskiego filmu nagrodzonego Złotymi Lwami. Autorem pomysłu i odlewu jest Andrzej Renes.

Hotel Mercure Gdynia Centrum, czyli dawny Hotel Gdynia, otwarty w 1983 r., jest nieodłącznym elementem festiwalowo-filmowej opowieści. To prawdziwie kultowe centrum życia towarzyskiego wydarzenia. Filmowcy mają tutaj miejsce na nocleg, spotkania, dyskusje, rozmowy o filmowych projektach i zabawę, a także przygotowania do wyjścia na czerwony dywan. Podobno w hotelowych pokojach znajduje się najwięcej aktorów i reżyserów na metr kwadratowy. A znajdujący się w podziemiach nocny klub, nazywany Piekiełkiem, obrósł w liczne legendy. Ale co wydarzyło się w Piekiełku – tam pozostaje.

3 ul. Świętojańska i kino „Warszawa”

Film „Miejsce na ziemi”

reż. Stanisław Różewicz
scen. Kornel Filipowicz, Tadeusz Różewicz
W rolach głównych: Stefan Friedmann, Bolesław Plotnicki, Kazimierz Fabisiak, Piotr Połoński
1959 r., produkcja polska

Andrzej (Stefan Friedmann), zbuntowany nastolatek z ubogiej rodziny, popada w konflikty z prawem. Po śmierci matki wyjeżdża nad morze, do wuja Gustawa (Bolesław Plotnicki). Razem z jego współpracownikami remontuje kuter rybacki...

Andrzej przyjeżdża autobusem do miasta. Na hali targowej za otrzymane od wuja pieniądze ma kupić części do silnika kutra.

FOTO
TEKA

Film „Love_proxy”

reż. Marcin Niemkiewicz
scen. Marcin Niemkiewicz
W rolach głównych: Vanessa Aleksander, Jakub Sasak, Mateusz Damięcki
2024 r., produkcja polska

Gniewko (Jakub Sasak), wrażliwy programista, pracuje w wielkiej korporacji, skrycie podkochując się w pracującej tam również Lenie (Vanessa Aleksander). Jego życie odmienia się, gdy dostaje propozycję skorzystania z niezwykłego wynalazku: robota-sobowtóra...

To krótkometrażowy film dyplomowy studenta Gdyniskiej Szkoły Filmowej. W 2025 r. podczas gali Blau Blume obraz zdobył nagrodę za najbardziej romantyczny film.

Gniewko przybywa do Tokio w celu prezentacji swojej aplikacji. W hali lotniska oczekuje go przedstawicielka japońskiego

fot. materiały GSF

FOTO
TEKA

4 Dawny salon domu mody „Telimena”

Film „Mewy (fragmenty życiorysu)”

reż. Jerzy Passendorfer
scen. Stanisław Goszczurny i Jerzy Passendorfer
W rolach głównych: Urszula Kowalska, Robert Inglot, Lidia Korsakówna, Andrzej Kruczyński, Stanisław Michalski
1987 r., produkcja polska

Dramat będący także próbą przedstawienia przestępczego marginesu z polskiego Wybrzeża. Po ucieczce z domu Zośka (Urszula Kowalska) zamieszkuje w Trójmieście. Związuje się z szefem szajki przestępczej Kostkiem (Andrzej Kruczyński), a następnie zostaje prostytutką...

Scena przy „Telimenie” pokazuje ten moment historii, w którym Kostek za swoje przestępstwo działania zostaje aresztowany, a Zośka nie wie, co ma teraz ze sobą począć, jak dalej pokierować życiem. Późnym wieczorem spaceruje ulicami miasta i spogląda na witrynę, gdy samochodem podjeżdża nieznajomy i proponuje podwiezienie. Zośka przystaje na propozycję.

Film jest adaptacją powieści Stanisława Goszczurnego z 1961 r. pod tym samym tytułem. Grającą główną rolę Urszula Kowalska ukończyła Studium Wokalno-Aktorskie przy Teatrze Muzycznym w Gdyni, następnie była aktorką Teatru Miejskiego w Gdyni.

kontrahenta. W chwilę później podchodzi do niego spóźniona Lena.

Hale tokijskiego lotniska zagrał hol Teatru Muzycznego. Za oknami widoczny Park Rady Europy. W filmie pojawia się także szczyt Kamiennej Góry i nocna panorama Gdyni.

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
Ostatni dzwonek
(Hotel Mercure)

love
proxy

Informacja Turystyczna

Gdynia, ul. 10 Lutego 24
tel.+48 585 278 292
+48 785 175 708
e-mail: it@gdynia.pl
fb/informacjaturystycznagdynia

visit.gdynia.pl

8 Hala Targowa

Film „Konsul”

reż. Mirosław Bork
scen. Mirosław Bork
W rolach głównych: Piotr Fronczewski, Maria Pakulnis, Krzysztof Zaleski, Jerzy Bończak
1989 r., produkcja polska

Oparta na faktach historia sprytnego oszusta Czesława Wiśniaka (Piotr Fronczewski), który wyłudza pieniądze od naiwnych osób i doprowadza do otwarcia fikcyjnego konsulatu austriackiego we Wrocławiu. Prawdziwy obraz wydarzeń i ich bohaterów można zobaczyć w filmie dokumentalnym z 1970 r. pt. „Konsul i inni”.

Czesław Wiśniak wychodzi z więzienia na zwolnienie warunkowe. Przychodzi do swojej dawnej dziewczyny, Anki (Maria Pakulnis). Ta jest związana z Grubym (Krzysztof Zaleski), właścicielem butiku na Wybrzeżu. Anka jednak nie chce się z nim spotykać. Czesław postanawia oszukać Grubego na dużą sumę kilkuset tysięcy złotych, proponując mu hurtową sprzedaż spodni, których w rzeczywistości nie ma.

Wspomniany butik na Wybrzeżu, dziś już nieistniejący, to jeden z boksów Hal Targowych w Gdyni. W okresie PRL hala była miejscem, w którym kwitł nie do końca legalny handel. Korzystając z kontaktów z marynarzami, sprzedawcy oferowali towary niedostępne w innych miejscach Polski.

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
Kobiety nad przepaścią (sąsiednia Komenda Miejska Policji)
Mokry szmal

FOTO
TEKA

5 Skrzyżowanie ulic 10 Lutego i Władysława IV

Film „Rapsodia Bałtyku”

reż. Leonard Buczkowski
scen. Konrad Tom
W rolach głównych: Maria Bogda, Barbara Orwid, Adam Brodzisz, Mieczysław Cybulski, Jerzy Marr
1935 r., produkcja polska

Adam Halny (Adam Brodzisz) i Zygmunt Zatorski (Mieczysław Cybulski) są serdecznymi przyjaciółmi, absolwentami Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej. Niestety, są zakochani w tej samej kobiecie... W filmie emocje wzbudzają przedwojenne kadry Gdyni, a obraz jest niezwykle zapisem etosu oficerów Marynarki Wojennej.

Fragment filmu ukazujący uroczystości Święta Morza. Pierwsze obchody odbyły się w lipcu 1932 roku i zgromadziły ponad 100 tysięcy osób. Celem wydarzenia było propagowanie wśród społeczeństwa wiedzy o morzu, a także promowanie wizerunku Marynarki Wojennej oraz rozbudowy przemysłu stoczniowego. W kadrze widać zabudowę pierzei ul. 10 Lutego, większość z widocznych domów już nie istnieje – zostały zniszczone w 1945 r. i rozebrane w okresie PRL.

Ciekawostka: podczas budowy Poczty Głównej, stojącej przy skrzyżowaniu, zdefraudowano ogromną sumę pieniędzy. Część z nich wykorzystano do nakręcenia filmu „Tajemnica skrzynki pocztowej”, który został okrzyknięty jedną z najgorszych produkcji w dziejach II RP.

FOTO
TEKA

9 Sąd Rejonowy na Placu Konstytucji

Film „Kolory zła. Czerwień”

reż. Adrian Panek
scen. Łukasz M. Maciejewski, Adrian Panek
W rolach głównych: Jakub Gierszał, Maja Ostaszewska, Zofia Jastrzębska, Andrzej Konopka, Przemysław Bluszcz
2024 r., produkcja polska

Na plażę w Orłowie fale wyrzucają ciało Moniki Boguckiej (Zofia Jastrzębska). Prokurator Leopold Bilski (Jakub Gierszał) odkrywa, że przed laty popełniono podobną zbrodnię. Razem z matką ofiary, sędzią Heleną Bogucką (Maja Ostaszewska), prowadzą niebezpieczne dochodzenie, które prowadzi do jednego z trójmiejskich klubów...

Film jest ekranizacją cyklu powieści kryminalnych Małgorzaty Oliwii Sobczak. Zrealizowany dla platformy Netflix stał się hitem w 48 krajach.

Sędzia Helena Bogucka prowadzi posiedzenie w sprawie matki alkoholiczki, która ma podjąć się leczenia, albo jej syn trafi do ośrodka opiekuńczego. Scena rozgrywa się w autentycznej sali rozpraw gdynskiego sądu, w którym zachowało się oryginalne wyposażenie z lat trzydziestych XX w. W następnym ujęciu sędzia wychodzi z budynku do samochodu. Widoczna jest fasada sądu, perspektywa ul. Radtkego, z widocznym w tle wieżowcem Sea Towers.

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
Walec pikowy

fot Przemek Pączkowski, Marta Gostkiewicz-Barańska

6 Bankowiec oraz skrzyżowanie ulic 10 Lutego i 3 Maja

Serial „Zatoka Szpiegów”

reż. Michał Rogalski, Łukasz Ostalski
scen. Wojciech Lepianka i Michał Godzic
W rolach głównych: Bartosz Gelner, Mariusz Bonaszewski, Michał Balicki, Wiktoria Supryn, Maria Świłpa, Karol Pocheć, Anna Radwan, Przemysław Kozłowski, Sonia Mietielica, Karolina Kominek
2024 r., produkcja polska

Akcja serialu zrealizowanego dla TVP toczy się podczas II wojny światowej. Młody oficer Abwehry Franz Neumann (Bartosz Gelner) odkrywa swoje polskie pochodzenie i zostaje alianckim szpiegiem, współpracującym z bazą niemieckiej Kriegsmarine w Gdyni...

W serialu możemy zobaczyć wiele scen przy słynnym gdynskim „Bankowcu”, gdzie kawiarnia Cyganeria zostaje zamieniona na Cafe Margerita, a na fasadzie budynku

fot. materiały gdynia.pl

powiewają flagi ze swastyką. To tu mieści się mieszkanie głównego bohatera Franza, gdzie spotyka się z kochankami, prowadzi działalność szpiegowską, ściera się z przeciwnikami. W kadrach pojawiają się widoki całego budynku, podwórza i klatki schodowej.

W czasie II wojny światowej polscy mieszkańcy „Bankowca” zostali wysiedleni, a w ich miejsce faktycznie zamieszkali oficerowie armii III Rzeszy.

Ciekawostka: w miejscu, gdzie dziś stoi „Bankowiec”, znajdowało się pierwsze gdynskie kino „Czarodziejka”.

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
W każdą pogodę
Pokój z widokiem na morze
Czarny czwartek. Janek Wiśniewski padł
Genius loci

10 Dworzec Główny PKP na Placu Konstytucji

Serial „Stawka większa niż życie”, odcinek 4: „Cafe Rose”

reż. Andrzej Konic
scen. Andrzej Szypulski i Zbigniew Safjan po pseudonimem Andrzej Zbych
W rolach głównych: Stanisław Mikulski, Alina Janowska, Janusz Bylczyński, Edmund Fetting, Mieczysław Voit
1967-1968, produkcja polska

Kolejny odcinek przygód super-szpiega radzieckiego wywiadu, Polaka Stanisława Kolickiego, działającego pod przykrywką jako oficer Abwehry Hans Kloss. W 1942 r. dostaje zadanie zlikwidowania brytyjskiego szpiega działającego w konsulacie III Rzeszy w Stambule...

Hans Kloss przyjeżdża pociągiem do Stambułu. Pasażerowie przechodzą pasażem między Dworcem Głównym a Dworcem Podmiejskim, na którym zawieszono błędny napis „Istanbul Sikerci Gar” (powinno być „Istanbul Sirkeci Gari”, pol. Dworzec kolejowy Sirkeci w Stambule). W następnym ujęciu Kloss przechodzi przez główną bramę dworca na miasto. Jest fotografowany z ukrycia z samochodu. Tu również widać błędny napis „Istanbul Sikerci Gar” oraz „Cikis” (wyjście) i „Giris” (wejście).

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
Jutro Meksyk
Ostatni kurs
Ostatni po Bogu
07 zgłoś się
Złodziej tęczy
Pogranicze w ogniu
Czarny czwartek. Janek Wiśniewski padł

FOTO
TEKA

7 Skrzyżowanie ulic 3 Maja i Starowiejskiej

Film „Ostatni kurs”

reż. Jan Batory
scen. Maciej Słomczyński pod pseudonimem Joe Alex
W rolach głównych: Barbara Rylska, Magdalena Sokołowska, Stanisław Mikulski, Wienczysław Gliński, Emil Karewicz, Adolf Chronicki
1963 r., produkcja polska

Kryminał w stylu noir, którego akcja toczy się wokół tajemniczych morderstw gdynskich taksówkarzy. Zamieszany w sprawę Henryk Kowalski (Stanisław Mikulski) stara się ją rozwikłać na własną rękę...

FOTO
TEKA

Główny bohater, Henryk Kowalski, kłóci się ze swoją zazdrosną narzeczoną (Magdalena Sokołowska). Kiedy się godzą, wzywa dla niej taksówkę, a sam biegnie w kierunku Dworca Głównego, gdzie czeka jego zmiennik Kazik Górski (Tadeusz Gwiazdowski). Po drodze

fot. FOTOTEKA

FOTO
TEKA

ratuje napadniętą przez chuliganów piosenkarkę Krystynę.

Co ciekawe, Kowalski, mówiąc, że biegnie na dworzec, udaje się w całkowicie przeciwną stronę, ku ul. Zgoda.

Przy skrzyżowaniu stała niegdyś wiejska szkoła ewangelicka. Jej absolwentem mógł być najslawniejszy filmowy złoczyńca wszech czasów, arcywrog Jamesa Bonda – Ernst Stavro Blofeld. Bowiem według jego biografii wymyślonej przez Iana Fleminga, przyszedł na świat właśnie w Gdyni 23 maja 1908 r.

FOTO
TEKA

FOTO
TEKA

11 Węzeł Ofiar Grudnia

Film „Człowiek z żelaza”

reż. Andrzej Wajda
scen. Aleksander Ścibor-Rylski
W rolach głównych: Jerzy Radziwiłowicz, Krystyna Janda, Marian Opania, epizodycznie pojawiają się: Lech Wałęsa, Anna Walentynowicz
1981 r., produkcja polska

W Gdańsku trwa strajk. Z Warszawy przyjeżdża redaktor Winkel (Marian Opania), który ma stworzyć film kompromitujący jednego z liderów Macieja Tomczyka (Jerzy Radziwiłowicz). Rozmawiając z kolejnymi osobami, poznaje jego życie...

Jeden z najbardziej znanych filmów Andrzeja Wajdy, będący kontynuacją „Człowieka z marmuru”. Otrzymał Złotą

Palme w Cannes i był nominowany do Oscara (władze PRL wycofały go potem z wyścigu po nagrodę).
Sceny przy wiadukcie nad torami przedstawiają masakrę robotników 17 grudnia 1970 r. W pierwszej z nich Maciek Tomczyk z matką (Krystyna Zachwatowicz-Wajda) na kładce dla pieszych nad torami próbują wypatrzeć miejsce, w którym leży ciało Mateusza Birkuta (Jerzy Radziwiłowicz). W drugiej matka Hulewicz (Irena Byrska) widzi śmierć Birkuta zastrzelonego przez milicjantów. Przy wiadukcie nakręcono też finał filmu. Tomczyk po zakończeniu strajku stoi w miejscu śmierci ojca i informuje o sukcesie robotników.

Inne filmy kręcone w tym miejscu:
Ostatni po Bogu
Czarny czwartek. Janek Wiśniewski padł